

Międzynarodowa konferencja scalania
Baarlo, Holandia
18–20 października 2019 r.

PLAN KONFERENCJI

piątek, 18 października

poselstwo pierwsze 19:30–21:30

sobota, 19 października

poselstwo drugie 10:00–12:00

poselstwo trzecie 15:30–17:30

poselstwo czwarte 19:30–21:30

dzień Pański, 20 października

stół Pański 9:15–10:00

poselstwo piąte 10:00–12:00

TEMAT OGÓLNY:
WIECZNY BOŻY ZAMYŚL WYPEŁNIONY PRZEZ ZWYCIĘZCÓW
I BOSKA EKONOMIA ZWIĘCZONA PRZEZ NICH W ODZYSKANYM KOŚCIELE

Poselstwo pierwsze

Wieczny Boży zamysł

Wersety biblijne: Ef 1:5, 9, 11; 3:11; Rz 8:28–29; Ga 4:4–7; 2 Tm 1:9.

- I. Wieczny zamysł — zamysł wieków — to wieczny plan, jaki Bóg powziął w wieczności przeszłej — Ef 3:11:**
- A. Plan ten nazywa się wiecznym zamysłem, ponieważ Bóg zaplanował go w wieczności przeszłej ze względu na wieczność przyszłą.
 - B. Sam Bóg jest inicjatorem, źródłem i sferą swojego wiecznego zamysłu — 1:9:
 - 1. Bóg nie radził się nikogo w sprawie tego wiecznego zamysłu.
 - 2. Wszystko działa na rzecz Bożego zamysłu i nic nie może go obalić.
 - C. W Liście do Rzymian 8:28 „Jego zamysł” odnosi się do umyślnego postanowienia w Jego planie; Boży zamysł polega na doprowadzeniu do powstania licznych braci Jego pierworodnego Syna; liczni bracia są licznymi Bożymi synami, których On prowadzi do chwały — w. 29; Hbr 2:10–12.
 - D. Boży zamysł polega na uzyskaniu kościoła, Ciała Chrystusa, przez które Bóg będzie mógł się wyrazić — Ef 1:5, 9, 11, 22–23:
 - 1. Boża wola, upodobanie, i wieczny zamysł polegają na uzyskaniu kościoła — 3:9–11.
 - 2. Bóg zamierzył jedno — zdobyć grono ludzi, którzy będą żywym Ciałem Chrystusa i wyrażą Trójjedynego Boga — 4:4–6.
- II. Zamysł, jaki Bóg ma we wszechświecie, polega na doprowadzeniu do powstania grona ludzi, którzy będą dokładnie tacy sami jak On; to jeden jedyny temat Biblii — J 1:12–13; 1 J 3:2:**
- A. Będą oni tacy sami jak Bóg w życiu, naturze, obrazie, wyglądzie, blasku, chwale i zewnętrznym wyrazie — Obj 4:2–3; 21:10–11, 18.
 - B. Boży zamysł wypełnia się dzięki boskiemu życiu udzielanemu wybranemu i odkupionemu Bożemu ludowi; w miarę wbudowywania Bożego życia w wierzących, zachodzi w nich metaboliczna reakcja, która przyczynia się do ich przeobrażenia i sprawia, że stają się oni tacy sami jak Bóg — J 3:15; 1 J 5:11–12; 2 Kor 3:18; Rz 8:29.
 - C. Wieczny zamysł Boga polega na wbudowaniu się Go w Boskiej Trójcy w wybrany i odkupiony lud jako jego życie, natura i wszystko, żeby przesycił się on Bogiem — Ef 3:17.
- III. Musimy zobaczyć Boży zamysł w dziele stworzenia i odkupienia:**
- A. Zamysł Boga w stworzeniu człowieka polegał na tym, by człowiek Go wyraził i reprezentował; wieczny Boży zamysł polega na uzyskaniu zbiorowego człowieka, który wyrazi Boga i będzie Go reprezentował — Rdz 1:26–27.
 - B. Stworzenie było częścią pierwotnego Bożego zamysłu, podczas gdy odkupienie polegało na naprawieniu; odkupienie przyprowadza nas na powrót do wiecznego Bożego zamysłu — Rz 3:24; Ef 1:7; Kol 1:14.
 - C. Boski zamysł w stworzeniu i odkupieniu polega na tym, żeby Bóg miał wielu synów — Ef 1:5; Ga 3:26; 4:4–7.
- IV. Bóg nas zbawił i powołał świętym powołaniem „według własnego zamysłu i łaski” — 2 Tm 1:9:**
- A. Musimy patrzeć na zbawienie z Bożej perspektywy; zamysł związany z Bożym zbawieniem polega na tym, żeby ci, których On stworzył i odkupił, mieli synostwo, czyli mieli życie Syna i byli upodobnieni do Jego obrazu, żeby Syn był Pierworodnym pośród wielu braci — 1 J 5:11–12; Rz 8:29.
 - B. Boży zamysł to odpowiadający Jego woli plan wprowadzenia nas w Chrystusa i uczynienia nas jedno z Nim, byśmy, mając udział w Jego życiu i pozycji, byli Jego świadectwem — Ef 1:5, 9, 11; 1 Kor 1:30; 1 J 5:11–12.

- C. Łaska to Boże zaopatrzenie w życiu dane nam, byśmy swoim życiem przejawiali Jego świadectwo — J 1:14, 16–17.
- D. Zbawienie obejmuje zbawienie nas od ludzkiego życia pozbawionego znaczenia — Lm 1:2:
1. Boża ewangelia zbawia nas od ludzkiego życia pozbawionego znaczenia i wnosi w znaczenie wszechświata — Obj 4:11.
 2. Bóg stworzył człowieka, który miał wielkie znaczenie i z którym wiązał pewien zamysł, ale człowiek ten upadł, i znaczenie ludzkiego życia uległo zatraceniu.
 3. Za pomocą swego zbawienia Bóg nas ratuje i przyprowadza na powrót to pierwotnego zamysłu, jaki z nami wiązał, który jest znaczeniem wszechświata — Rz 8:28; 2 Tm 1:9.

Poselstwo drugie

Zwycięski Chrystus doprowadza do powstania zwycięzców w odzyskanym kościele, żeby zwieńczyć boską ekonomię

Wersety biblijne: Obj 3:7–13, 21; 5:5–6; 17:14; 19:7–9.

- I. **Bóg chce zakończyć ten wiek i zaprowadzić wiek królestwa; aby to wielkie poruszenie związane z dyspensacją się dokonało, musi mieć zwycięzców, którzy będą dyspensacyjnym narzędziem, żeby zwieńczyć boską ekonomię — Obj 12:10–11; 11:15.**
- II. **Boża ekonomia polega na tym, że Bóg stał się ciałem, przeszedł przez ludzkie życie, umarł, zmartwychwstał i stał się życiodajnym Duchem, żeby w nas wejść jako życie i udzielić nam Boga, abyśmy się przeobrazili i utworzyli kościół, czyli Ciało Chrystusa, dom Boży, królestwo Boże i odpowiedniczkę Chrystusa; ostateczną sumą tego wszystkiego jest Nowa Jerozolima — 1 Tm 1:4; Ef 1:10; J 1:14; 20:22; Ef 1:22–23; Obj 21:2.**
- III. **Jedynie odzyskany kościół może wypełnić wieczny Boży zamysł — Ef 1:9; 3:11; 2 Tm 1:9; Rz 8:28; Obj 3:7–8:**
 - A. **Wieczny zamysł — zamysł wieków — to wieczny plan, jaki Bóg powziął w wieczności przeszłej — Ef 3:11.**
 - B. **Zamysł Boga w stworzeniu człowieka polegał na tym, by człowiek Go wyraził i reprezentował; wieczny Boży zamysł polega na uzyskaniu zbiorowego człowieka, który wyrazi Boga i będzie Go reprezentował — Rdz 1:26–27.**
- IV. **Kościół w Filadelfii to znak zapowiadający odzyskany kościół — Obj 3:7:**
 - A. **Kościół w Filadelfii w proroczy sposób wskazuje na kościół braterskiej miłości, a mianowicie właściwe życie kościoła — Obj 3:7.**
 - B. **Jedno wyróżnia kościół w Filadelfii — zachowuje on Pańskie słowo — Obj 3:7–8.**
 - C. **W Księdze Objawienia 3:8 Pan mówi, że kościół w Filadelfii nie wyparł się Jego imienia; Pańskie imię to Jego wyraz i to On sam — Kol 3:16–17; Mt 18:20.**
 - D. **Odzyskany kościół nie tylko w pełni powrócił do słowa Pana, lecz także porzucił wszystkie imiona poza imieniem Pana Jezusa Chrystusa.**
 - E. **Powrót od wszystkich herezji i tradycji do czystego słowa oraz wywyższanie imienia Pana poprzez porzucenie wszelkiego innego imienia stanowią najbardziej porywające świadectwo w odzyskanym kościele — Obj 3:8.**
- V. **Zwycięzców wytwarza zwycięski Chrystus, który jest siedmiokrotnie wzmocnionym Duchem, oni zaś niosą brzemień o zbudowanie Ciała Chrystusa — przygotowanie oblubienicy Chrystusa — Ef 4:16; Obj 3:21; 5:5–6; 17:14; 19:7–9:**
 - A. **Chrystus jako siedmiokrotnie wzmocniony Duch wytwarza zwycięzców, którzy przewyższają degradację kościoła, budują Ciało Chrystusa i wieńczą Nową Jerozolimę — 1:4; 2:7, 11, 17, 26; 3:5, 12, 21.**
 - B. **Ciało Chrystusa nie zostanie zbudowane, jeżeli nie będzie zwycięzców, a jeśli nie zostanie ono budowane, Chrystus nie będzie mógł powrócić po swoją oblubienicę — 19:7–9:**
 1. **Zbudowanie Ciała Chrystusa dokonuje się przez zwycięzców, których wytwarza Chrystus jako siedmiokrotnie wzmocniony życiodajny Duch — 1:4; 4:5; 5:6; 3:1, 12.**
 2. **Budowanie Ciała Chrystusa przez zwycięzców w tym wieku służy wstępnemu zwieńczeniu Nowej Jerozolimy w wieku królestwa i pełnemu jej zwieńczeniu w nowym niebie i nowej ziemi — 2:7; 3:12; 21:2.**
 - C. **Obietnice Pana dane przy końcu każdego z siedmiu listów w Księdze 2 i 3 odnoszą się do obecnego radowania się Panem przez zwycięzców i do nagrody, jaką otrzymają oni w nadchodzącym tysiącletnim królestwie — Obj 2:7b, 11b, 17b, 26–27; 3:5, 12, 21:**
 1. **Aby wejść w radość Pana i otrzymać Go jako naszą niezmiernie wielką nagrodę w następnym wieku, musimy Go zdobyć i wiernie Nim się radować w tym wieku — Mt 25:21b, 23b; Flp 3:8–9; Rdz 15:1.**

2. Jeśli dzisiaj nie radujemy się wiernie Chrystusem i nie doświadczamy Go jako rzeczywistości Jego obietnic, nie będziemy mieć udziału w ich wypełnieniu się w wieku królestwa; zasada polega na tym, że naszą nagrodą stanie się to, czym jesteśmy sami — 1 Kor 9:24–27.

**Pierwszeństwo Chrystusa
w Bożej ekonomii i w naszym osobistym wszechświecie**

Wersety biblijne: Kol 1:18; 2:16–17; 3:4, 10–11, 17.

I. Chrystus zajmuje pierwsze miejsce, ma pierwszeństwo w Bożej ekonomii — Kol 1:18; Ef 1:10:

- A. Chrystus objawiony w Liście do Kolosan jest wszechzawierający, rozległy, pierwszy — Kol 1:15–18, 27; 2:16–17; 3:4, 10–11:
1. List do Kolosan objawia wszechzawierającego Chrystusa — Chrystusa, który jest Bogiem, człowiekiem oraz rzeczywistością każdej pozytywnej rzeczy we wszechświecie — 2:9, 16–17.
 2. To, że Chrystus jest Pierworodnym starego i nowego stworzenia oznacza, że jest On wszechzawierający i rozległy — 1:15, 18.
- B. Chrystus jest Pierwszym, we wszystkim zajmuje pierwsze miejsce — Kol 1:18:
1. Chrystus jest pierwszy w wywyższeniu Go przez Boga — Dz 2:33a; Ef 1:22b:
 - a. Chrystus został wywyższony po prawej ręce Boga w trzecim niebie — Dz 2:33a.
 - b. W Bożym wywyższeniu Chrystusa Bóg dał Mu być Głową ponad wszystkim — Ef 1:22.
 - c. Bóg dał Mu imię, które jest ponad każde imię — Flp 2:9.
 2. Zarówno w starym, jak i w nowym stworzeniu, zarówno we wszechświecie, jak i w kościele, Chrystus zajmuje pierwsze miejsce, ma pierwszeństwo — Kol 1:15, 18.
 3. To, że Chrystus jest pierwszy oznacza, że jest wszystkim; skoro jest pierwszym zarówno we wszechświecie, jak i w kościele, musi być wszystkim we wszechświecie i w kościele — 3:10–11.
- C. Wszechzawierający, rozległy Chrystus jest centrum i pełnym zakresem, środkiem i obwodem, Bożej ekonomii — 1:15–27; Ef 1:10:
1. W Bożej ekonomii Chrystus jest wszystkim; Bóg pragnie Chrystusa i tylko Jego – wspaniałego, pierwszego, wszechzawierającego Chrystusa, który jest wszystkimi i we wszystkich — Mt 17:5; Kol 3:10–11.
 2. Wszechzawierający, rozległy Chrystus jest centrum Bożej ekonomii; Boże udzielanie wiąże się całkowicie z Chrystusem i na Nim się koncentruje — Ef 3:17a.
 3. Bóg zamyślił w swej ekonomii wbudować wspaniałego, wszechzawierającego, rozległego Chrystusa do wnętrza naszej istoty jako życie i wszystko, żebyśmy stali się zbiorowym wyrazem Trójjedynego Boga — Kol 1:27; 3:4, 10–11.
- D. Cała sytuacja w świecie podlega panowaniu niebios przez Boga niebios, żeby pasowała do Jego ekonomii dla Chrystusa — Dn 7:9–10; 4:34–35.

II. Chrystus musi zajmować pierwsze miejsce, mieć pierwszeństwo w naszym osobistym wszechświecie — Kol 3:17; 1 Kor 10:31:

- A. Bóg zamyślił dać pierwszeństwo Chrystusowi we wszystkim; a zatem w swoim zarządzaniu Bóg zamierzył uczynić Chrystusa pierwszym i sprawić, że zajmie On pierwsze miejsce we wszystkim — Kol 1:18.
- B. Aby Chrystus miał pierwszeństwo we wszystkim, Bóg potrzebuje ludu; jeśli nie będzie miał ludu, nie będzie sposobu na to, by Chrystusa uczynić pierwszym — Ef 3:21; 1 Tm 3:15.
- C. Jako ludzie wybrani przez Boga, by być Jego ludem i żeby Chrystus mógł być dla nas pierwszy, znajdujemy się pod niebiańskim panowaniem Boga — Dn 4:26; Mt 5:3:
1. Dzisiaj Chrystus, Pierwszy musi być centrum i pełnym zakresem w naszym życiu kościoła, życiu rodzinnym i życiu na co dzień — Kol 3:17; 1 Kor 10:31.
 2. Bóg posługuje się otoczeniem, by uczynić Chrystusa centrum (pierwszym) i pełnym zakresem (wszystkim) dla nas.
 3. Wszystko, co podlega niebiańskiemu panowaniu Boga, współdziała dla nas ku dobru; jest to szczególnie prawdą w odniesieniu do spraw naszego osobistego wszechświata — Rz 8:28:
 - a. Nasz osobisty wszechświat obejmuje nas samych, nasze rodziny i kościół.

- b. W naszym wszechświecie codziennie dzieje się wiele rzeczy, które mają na celu uczynić Chrystusa pierwszym dla nas; musimy sobie to uświadomić i być uległymi wobec Bożego niebiańskiego panowania — Ef 1:11; Obj 4:11.
- 4. „Musimy nauczyć się trzech rzeczy: że ten wszechświat podlega –Bożemu zarządzaniu; że zamysłem Boga w Jego zarządzaniu jest uczynić Chrystusa pierwszym, sprawić, iż będzie On zajmował pierwsze miejsce we wszystkim; wreszcie, że w celu realizacji Jego zamysłu my, Jego lud, Jego wybranka, musimy z Nim jak najlepiej współdziałać i współpracować. Dzięki współdziałaniu i współpracy z naszej strony Bóg dokona zwieńczenia swego wiecznego zamysłu: uczyni Chrystusa pierwszym dzięki panowaniu niebios” (Life-study of Daniel, s. 78).
- D. Jeśli mamy wizję pierwszeństwa Chrystusa, nasze życie i życie kościoła radykalnie się zmieniają, ponieważ zdamy sobie sprawę, że we wszystkim Chrystus musi zajmować pierwsze miejsce — Kol 1:18.

**Doświadczając Chrystusa w odzyskanym kościele
i stawać się filarem w Bożej świątyni**

Wersety biblijne: Obj 3:7, 11–12a; 21:22; J 1:17; Ef 4:21.

I. W odzyskanym kościele możemy doświadczając Chrystusa jako Świętego, Prawdziwego, który ma klucz Dawida — Obj 3:7:

A. Pan Jezus jest Świętym, i to dzięki Niemu i Jego pierwiastkowi kościół może być święty, oddzielony od świata — w. 7:

1. W Dziejach Apostolskich 3:14 Piotr mówił o Chrystusie, który jest Świętym:
 - a. W tym wersecie Święty wskazuje, że Jezus, Nazarejczyk był w pełni oddany Bogu i całkowicie z Nim jedno.
 - b. W świetle tego, co oznacza słowo święty w Biblii, określa ono kogoś, kto jest całkowicie oddany Bogu, dla Niego i jedno z Nim; w całej historii ludzkości jedynie Jezus był taką osobą.
2. Jako Święty Chrystus jest nieograniczony, niezglębiony i niezrównany — Iz 40:12–14, 17–18.
3. Ten Święty to Chrystus, Syn Dawida, który skupia w sobie i przekazuje Boże łaski — Dz 13:34.
4. Za sprawą pasienia stada, owiec, przez Pana znamy Go jako Świętego, wiecznego Boga, Jahwe i Stwórcą krańców ziemi — Iz 40:22, 25–26, 28a.

B. Pan Jezus jest Prawdziwym, poprzez którego możemy być prawdziwi, wierni dla Boga — Obj 3:7, 14; 19:11:

1. Jako Prawdziwy Chrystus jest prawdziwy i realny pod każdym względem.
2. Chrystus jest rzeczywistością kościoła; bez Niego mamy do czynienia z marnością, a nie rzeczywistością — J 14:6.
3. Rzeczywistość w Jezusie to faktyczny stan życia Jezusa, opisany w czterech Ewangeliach; esencją życia Jezusa jest rzeczywistość — Ef 4:21; J 1:14, 17; 14:6.
4. Jako członki Ciała Chrystusa powinniśmy prowadzić życie rzeczywistości, jak rzeczywistość jest w Jezusie — życie, w którym wyrażamy Boga — Ef 5:30; 4:20–21.

C. Dla odzyskanego kościoła Pan jest również Tym, który ma klucz Dawida, klucz królestwa, z władzą otwierania i zamykania — Obj 3:7; Iz 22:22:

1. To klucz do skarbcza domu Bożego, którego przedstawia w formie typu dom Dawida, służący zbudowaniu Bożego królestwa — 39:2; 2 Sm 7:16:
 - a. Kościół jest zarówno Bożym domem, jak i Bożym królestwem — 1 Tm 3:15; Mt 16:18–19; Rz 14:17.
 - b. Klucz Dawida służy do przechowywania do przechowywania wszystkich skarbów domu Bożego, czyli wszystkich bogactw Chrystusa, z których możemy korzystać — Ef 3:8.
 - c. To Chrystus może otworzyć i zamknąć drzwi do skarbcza Bożych bogactw, które są w Nim ucieleśnione — Kol 2:9.
2. Klucz Dawida otwiera dla Boga cały wszechświat — Iz 22:22; Obj 3:7:
 - a. Dawid reprezentuje Boga w ustanowieniu Bożego królestwa na ziemi i ma klucz Bożego panowania — Iz 22:22.
 - b. Chrystus, prawdziwy Dawid, większy Dawid, zbudował dom Boży, prawdziwą świątynię, i założył Boże królestwo, panowanie, w ramach którego sprawuje On pełną władzę i reprezentuje Boga; dzierży więc klucz Dawida — Mt 1:1; 12:3–8; 16:18–19.
 - c. To, że Chrystus posiada klucz Dawida, oznacza, że stanowi On centrum Bożej ekonomii; wyraża Boga i Go reprezentuje, dzierży klucz i otwiera wszystko w Bożym panowaniu — Kol 1:15–18.
3. Pan, z racji tego, że ma klucz i otwiera, a nikt nie zamknie, dał odzyskanemu kościołowi otwarte drzwi, których nikt nie może zamknąć — Obj 3:7.

II. Pan Jezus uczyni z tego, kto zwycięża, filar wbudowany w Bożą świątynię — w. 11–12a:

- A. Pan uczyni z nas filary dzięki przeobrażeniu nas, czyli usunięciu naturalnego pierwiastka i zastąpieniu go swym boskim pierwiastkiem — Rz 12:2; 2 Kor 3:18:
1. Słowo uczynić z Księgi Objawienia 3:12 oznacza ustanowić nas czymś, zbudować nas w pomysłowy sposób.
 2. W życiu kościoła Pan czyni nas, ustanawia filarami w Bożej świątyni.
 3. Dzieło, jakie Pan przeprowadza w kościele, polega na wbudowaniu się Go w nas, uczynieniu nas filarami w Bożej świątyni — Ef 3:16–17a; Obj 3:12a.
- B. W Księdze Objawienia 21:23 widzimy, że w Nowej Jerozolimie Trójjedyny Bóg będzie świątynią:
1. To, że zwycięzcy są filarami w świątyni, oznacza, że będą filarami w Trójjedynym Bogu — 3:12a.
 2. To obejmuje zespolenie z Trójjedynym Bogiem i ukonstytuowanie Nim — Ef 3:16–17a.
- C. Również dziś w życiu kościoła zwycięzcy święci są filarami w Trójjedynym Bogu — Obj 3:12a; Ga 2:9:
1. Święci ci czasami mają świadomość, że kościół to w rzeczywistości po prostu sam Trójjedyny Bóg; wskazują na to złote świeczniki, symbol kościoła — Obj 1:12, 20.
 2. Dzisiaj filary w kościele są filarami w Trójjedynym Bogu; w nadchodzącym wieku ci zwycięzcy wierzący będą filarami w Bożej świątyni, którą jest sam Bóg — 3:12a; 21:22.
 3. Widzimy stąd, że filary Bożej świątyni powstają dzięki temu, iż Trójjedyny Bóg zespała się z wiernymi zwycięzcami i wbudowuje się w nich — 2 Kor 13:13.
- D. Zwycięzać w kościele w Filadelfii to zachowywać do końca to, co otrzymaliśmy w Pańskim odzyskiwaniu; jeśli tak postąpimy, Pan uczyni nas filarami w Bożej świątyni — Obj 3:11–12a.

**Konstytuować się przetworzonym i zwieńczonym Trójjedynym Bogiem
i stawać się Nową Jerozolimą**

Wersety biblijne: J 1:12–14; 14:19–20, 23; Rz 8:3; 1:3–4; Obj 3:12b.

- I. Rządzącą wizją w Biblii jest Trójjedyny Bóg, który wbudowuje siebie w wybrany i odkupiony lud, żeby przesyć całą istotę wierzących Boską Trójcą ze względu na powstanie i zbudowanie kościoła, który jest Ciałem Chrystusa, znajdującym zwieńczenie w Nowej Jerozolimie — Ef 4:4–6; Obj 21:2, 9–10.
- II. Główną treść Nowego Testamentu stanowi to, że Trójjedyny Bóg ma wieczną ekonomię, zgodną z Jego wolą i upodobaniem, żeby udzielać wybranym przez siebie i odkupionym ludziom samego siebie ze swoim boskim życiem i naturą i czynić ich przez to swoim powieleniem, a oni dzięki temu Go wyrażą; ten zbiorowy wyraz znajdzie zwieńczenie w Nowej Jerozolimie — Ef 1:10; 3:16–17; Obj 21:2.
- III. Szczytem boskiej objawienia jest to, że Bóg stał się człowiekiem, aby człowiek mógł stać się Bogiem w życiu i w naturze, lecz nie w Bóstwie, i powstało oraz zostało zbudowane organiczne Ciało Chrystusa; w ten sposób wypełni się Boża ekonomia i zakończy ten wiek, a Chrystus powróci i ustanowi swe królestwo — J 1:12–14; 1 J 3:1–2; Rz 8:3; 12:4–5; Obj 11:15:
 - A. Boża ekonomia to Boży zamiar udzielania siebie w Boskiej Trójcy wybranemu i odkupionemu ludowi, żeby być jego życiem i naturą; w ten sposób wierzący będą mogli być tacy sami jak On ze względu na Jego zbiorowy wyraz — 1 Tm 1:4; Ef 1:3–23.
 - B. Boża ekonomia polega na tym, że Bóg stał się człowiekiem, aby uczynić nas Bogiem w życiu, naturze i wyrazie, żebyśmy prowadzili życie Boga-człowieka i stali się Ciałem Chrystusa — Rz 8:3; 1:3–4; 8:4, 14, 29; 12:4–5.
 - C. Bóg nas odkupił z zamiarem uczynienia nas Bogiem w życiu i w naturze, żeby mieć Ciało Chrystusa, które znajdzie zwieńczenie w Nowej Jerozolimie — Bożym powiększeniu i wyrazie na wieczność — Ef 1:7; 4:16; Obj 21:2.
 - D. Jedynie dzięki temu, że Bóg stał się człowiekiem po to, by uczynić go Bogiem, Ciało Chrystusa może powstać i zostać zbudowane; to stanowi szczyt boskiego objawienia danego nam przez Boga — Rz 8:3; 1:3–4; 8:14, 16, 29; 12:4–5.
- IV. Ze względu na życie chrześcijańskie i życie kościoła musimy mieć wizję Nowej Jerozolimy — Obj 21:9–11:
 - A. Nowa Jerozolima to połączenie boskości z człowieczeństwem, zespolonych, scalonych i zbudowanych razem jako jedna całość; wszystkie składowe mają to samo życie, tę samą naturę i konstytucję, są więc zbiorową osobą — J 14:20, 23; Obj 21:2–3, 9–23.
 - B. Nowa Jerozolima stanowi zwieńczenie centralnej wizji Bożej ekonomii i szczytu boskiego objawienia — Obj 21:2, 9–11:
 1. Nowa Jerozolima, ostateczne zwieńczenie Biblii, obejmuje Boga, który stał się człowiekiem, i człowieka, który staje się Bogiem w życiu i w naturze, lecz nie w Bóstwie — w. 2; 3:12:
 - a. W Chrystusie Bóg stał się człowiekiem, by uczynić go Bogiem w życiu i w naturze, żeby odkupienych Bóg i odkupiony człowiek mogli się scalać, ukonstytuować razem, i tworzyć jedną całość — Nową Jerozolimę — 21:3, 22.
 - b. Na koniec trójjedyny wieczny Bóg staje się Nową Jerozolimą zinkorporowaną z nami wszystkimi, my zaś również stajemy się tą Nową Jerozolimą za sprawą procesu organicznego Bożego zbawienia — Rz 5:10; Obj 3:12.
 2. Nowa Jerozolima to połączenie wybranego, odkupionego, odrodzonego, uświęconego, odnowionego, przeobrażonego, upodobnionego i otoczonego chwałą Bożego ludu, który został przeobstwowany — J 3:6; Hbr 2:11; Rz 12:2; 8:29–30:

- a. Przebóstwienie nas oznacza, że jesteśmy konstituowani przetworzonym i zwieńczonym Trójjedynym Bogiem, żebyśmy mogli zostać uczynieni Bogiem w życiu i w naturze i stanowili Jego zbiorowy wyraz na wieczność — Obj 21:11.
- b. Przebóstwienie wierzących to proces, który znajdzie swe zwieńczenie w Nowej Jerozolimie; to najwyższa prawda i najwyższa ewangelia — Rz 1:1, 3–4; 5:10; Obj 21:2; 3:12.
- 3. Nowa Jerozolima to zbiorowy Bóg-człowiek — powiększenie, rozprzestrzenienie i wyraz Boga — zbiorowy Bóg — Rz 8:29; Hbr 2:10–12; Obj 4:3; 21:10–11:
 - a. Nowa Jerozolima to rozprzestrzenienie i wyraz przetworzonego i zwieńczonego Trójjedynego Boga z Jego ludem wybranym, odkupionym, odrodzonym, uświęconym, odnowiony, przeobrażony, zbudowany, upodobniony i otoczony chwałą — w. 10–11.
 - b. Nowa Jerozolima to Boże powiększenie i rozprzestrzenienie, Boży wyraz w wieczności, a mianowicie zbiorowy Bóg — Rdz 1:1; J 1:1, 14; 1 Kor 15:45b; Obj 22:17.

V. „Wypiszę na nim [zwycięzcy] imię mojego Boga i imię miasta mojego Boga, Nowej Jerozolimy, które zstępuje z nieba od mojego Boga, i moje nowe imię” — 3:12b:

- A. To, że na zwycięzcy wypisane jest imię Boga, imię Nowej Jerozolimy i nowe imię Pana, wskazuje, że zwycięzca jest własnością Boga, Nowej Jerozolimy i Pana; że do zwycięzcy należy sam Bóg, Jego miasto (Nowa Jerozolima) i sam Pan; oraz że jest on jedno z Bogiem, z Nową Jerozolimą i z Panem.
- B. Imię Boga oznacza samego Boga, imię Nowej Jerozolimy oznacza samo miasto, a imię Pana — samego Pana — w. 12b.
- C. To, że na zwycięzcy wypisane jest imię Boga, imię Nowej Jerozolimy i imię Pana, wskazuje, że w zwycięzcę wtopione zostało wszystko to, czym Bóg jest, natura Nowej Jerozolimy i osoba Pana — J 14:19–20, 23; Ef 3:16–17.
- D. Wzmianka o tym, że Nowa Jerozolima jest nagrodą dla zwycięzcy, wskazuje, że obietnica ta spełni się w tysiącletnim królestwie; Nowa Jerozolima w tysiącletnim królestwie będzie nagrodą wyłącznie dla zwycięskich świętych — Obj 3:12b.